

Családi titkok

Gyerekek, gyertek, el fogok késni a munkából!-Legalább a tányérat tedd a mosogatóba!-Indulj a szobádba tanulni!- Fejezzétek már be, ne piszkáljátok egymást!

Ilyen és ehhez hasonló mondatok, még a legjobb családban is előfordulnak. A család, mint fogalom mindenkinek mást jelent. Egy láthatatlan, de szoros kötelék olyan emberek között, akik összetartoznak. Sokféle család modellt hallottam már, van például mozaik, a nukleáris vagy a normális, ami nem éppen a miénkre jellemző.

Egy kis kertvárosi részen lakunk, anyukám, én, és az idegesítő bátyám. Szeretjük egymást és összetartunk. Bár mi anyával nem igen hasonlítunk egymásra, de a viselkedésünk, és a tulajdonságaink sokmindent elárulnak. Amikor kicsi voltam, a szüleim sokat veszekedtek, végül úgy döntöttek elválnak. Igazából volt, amikor még élveztem is a helyzetet, tudjátok, hogy van ez, dupla születésnap ajándék, kettő nyaralás, a kétszeres zsebpénzről nem is beszélve. Azért néha hiányzott a családi idill, mondjuk az apai szigor az már kevésbé. Emlékszem, hogy biciklizni anya tanított meg, a betegágyamnál is mindig ő volt. Az óvodába gyártotta a farsangi jelmezeimet, néha meg szégyenkezett a szülői értekezleten a magatartásom miatt. Tudniillik nem voltam rossz gyerek, csak hiperkinetikus zavarom volt. Ezt csak onnan tudom, mert mostanában ilyen flancos szavakat mondogat otthon. Nem tudtam 10 percet egy helyben megülni, amiből néha problémák adódtak. Nem engem zavart, sokkal inkább az óvónőket. A testvérem miatt is szégyenkezett. Elsős korában már az igazgatói irodában ült egy csúnya eset miatt. Nagyon sokat dolgozott, volt, amikor két munkahelyen is, de tudtuk, értünk teszi. Eljött az első szavalóversenyemre, meg aztán a sokadikra, tanév végén pedig könnyes szemekkel, büszkén állt mikor osztották a bizonyítványt. A bátyám nagyon okos volt fizikából és matekból, többnyire vele irattam a házikat, ha valamit pedig nem tudtunk, anya egyből mentegetőzött, hogy nem rá ütöttünk. Persze, hogy nem, aztán egyszer mikor a tesómmal kettesben voltunk otthon megnéztük a jegyeit. Azóta zsaroljuk a matek kettessel. Nyilván most azt mondja, hogy akkoriban még sokkal nehezebb dolga volt, mert nekik állítólag nem volt facebook, insta meg messenger. Tudjátok az a sokszor hallott mondat, hogy : „Bezzeg az én időmben!” Tekertek át biciklivel a házi feladatért. Na persze... a felnőttek mindig, mindent megmagyaráznak. A mi életünk most amúgy is egy káosz. Egyetemre jár, ami azért elég nagy szívás. Tudjátok milyen szörnyű hogy állandóan pizzát, hasábburgonyát, meg sparos grillcsirkét eszünk. Ha épp vizsgaidőszak van, akkor meg jobb, ha menekülünk

otthonról. Te jóóóó ég, kibírhatatlan. Megszakadok a házimunkában, vihetem le a szemetet, de még a ruhákat is nekem kell kitergetni. Hát biztos ezért mondogatja nekünk állandóan, hogy most tanuljunk, amíg tehetjük. Ha felnövök, úgyis orvos leszek, akkor bezzeg majd dicsekedni fog mindenkinek. Amikor jó jegyeket kapok a szomszédnak is azt mondja, hogy az én lányom. Igazából a gyerek és a szülő közötti kötelék teszi lehetővé azt, hogy sose haragudjunk egymásra. De ha mégis elszakad nála a cérna, akkor baj van. Tudjátok, hogy lehet ezt kibírni? Hát a mamáéknál. Még jó, hogy ők megértőek. Pedig hányszor mondta anyukám, hogy milyen szigorú. Majd megtudtuk volna mi a magyarok istene. Miről beszél? A nagyszülők a világ legjobb lényei. Mama este 8-kor még palacsintát sütött nekem, a papára meg elég, ha szépen nézek és már meg is vehetem magamnak az áhított air force cipőt. Milyen érdekes, hogy ők szinte sosem kiabálnak, anya folyton azt hajtogatja, hogy kivan az idegrendszer, meghogy ebben a családban mindent neki kell megoldania. Kicsit megsajnáltam, így már elmegyek néha boltba, persze olyankor a pénztárcája bánja. Egy kis chips, csoki, de hát annyit kell nekem is tanulni, muszáj megértenie, hogy ezekre szükségem van. Ő is mindig a wellnesbe akar menni, persze ehelyett otthon takarít. Tulajdonképpen egy szuperhős. Megold mindent, ami igazából a férfiak dolga lenne. Autószerelő műhelybe jár, és ha valami elromlik, ő már tudja mi a baj forrása. Vagy nem. Mindent azért Ő sem tud. Egyet biztosan. Szívből szeretni, és megtenni értünk mindent. A családuink mozgatórugója, ha úgy tetszik motorja, aki nélkül az élet megállna. Bárhová sodor az élet, mindegy hány évesek vagyunk, amíg van hova hazamenni, és van, aki azt mondja nekünk szeretlek, addig megvan mindenünk. Van egy szállóige, ami a kedvencemmé vált. „A család az, ahol az élet kezdődik, és a szeretet soha nem ér véget.” Mondjuk szeretnék a régiék mellé egy új családtagot. Ezúton üzenem édesanyámnak, ha olvassa, vagy hallja ezeket a sorokat, hogy egy kutya még igazán elférne hozzánk. Már a nevét is kitaláltam.

Üdvözlétem: Vivi

Iskola: Sárvári Nádasy Tamás Általános Iskola

Név: Erős Vivien 7.c osztályos tanuló

Magyartanár: Dr. Horváth Péterné